

60—70, maatte der blive en hel Del af disse unge Mænd, der havde søgt Uddannelse, som ikke kunde komme i Virksomhed, og som for største Delen blev gaaende som Skovarbejdere. Det var derfor ganske utvivlsomt et stort Fremskridt, da man fik udarbejdet de Regler, hvorefter man har arbejdet indtil nu, og som bestemmer, at der skal være en Eksamenkommission, der gennem sit Arbejde tilrettelægger Forholdene saaledes, at der ikke uddannes flere Skovfogedaspiranter, end der i Virkeligheden er Brug for. At man gennem den Uddannelse, de unge Mænd faar paa Skovdistrikterne, har tilsigtet først og fremmest at skaffe dem Færdighed i det rent praktiske Arbejde, det skønner man bl. a. af Bekendtgørelsens § 4, der siger, at Eleven uddannes først og fremmest som Skovarbejder ved at deltage i de paa Distriktet forefaldende Arbejder, og saa gøres der nærmere Rede for, hvilke disse er. Det er jo klart, at det er af nogen Betydning, om vedkommende Skovrider tager sig af sine Elever og virkelig gør et Arbejde for at uddanne dem bedst muligt, og paa dette Omraade, siges der i Bemærkninger til Lovforslaget, har Forholdene formet sig tilfredsstillende. Det, som det derimod har knebet med, er Færdigheden i Dansk, Skrivning, Regning og Landmaaling, de Fag, som har mindre Berøring direkte med det praktiske Arbejde i Skoven. Det er meget forstaaeligt, at det har knebet paa dette Omraade, for det har altid vist sig, at det er grumme vanskeligt at lave en tilfredsstillende Kombination af en teoretisk og en praktisk Uddannelse, naar den skal ske samtidig og ved Hjælp af de samme Mænd. Det har altsaa vist sig, at det kniber med de almindelige Skolekandskaber, og man ønsker fra skovinteresseret Side at faa dette Forhold ændret. Nu kunde man jo tænke sig det ændret paa flere Maader. Man vil vel straks standse ved det rimelige i, at man forlangte, at disse unge Mænd skulde have taget en eller anden Eksamen, at de skulde have gennemgaaet en Skole og være udgaaet derfra med Realeksamen eller Mellemkoleeksamen. Jeg vil imidlertid udtale min Glæde over, at man ikke er gaaet den Vej, for jeg tror, det vilde have ført til, at en hel Del af de unge Mænd, der

nu gaar til Skoven som Skovbetjente, overhovedet ikke vilde komme. De unge Mænd, der nu gaar ind til disse Livsstillinger, er hovedsagelig Sønner af mindre Jordbrugere og Skovbetjente, og dersom man til dem vilde stille den Fordring, at de skulde gennemgaa en Skoleuddannelse, som strakte sig over længere Tid, og som er forbundet med ret stor Bekostning, er jeg tilbøjelig til at tro, at det blev en ganske anden Slags Folk, man fik ind i Skovene til at besørge det Arbejde, som nu paa vilers Skovbetjentene, og det vilde jeg anse for uheldigt, fordi jeg tror, at det Menneskemateriale, vi her har at arbejde med, i Virkeligheden er godt.

Jeg kunde dernæst tænke mig, at ærede Medlemmer vilde sige: Ja, men naar det kun er Skolekandskaber i al Almindelighed, det drejer sig om, kunde vi saa ikke nøjes med at forlange af de unge Mennesker, som vilde uddannes til Skovfogder og Skovbetjente, at de skulde gennemgaa et Kursus paa en almindelig Højskole eller Landbrugsskole for derigennem at skaffe sig de nødvendige Skolekandskaber. Det kunde jo synes meget rimeligt, men jeg vil gøre opmærksom paa, at man her staar overfor en Vanskelighed, som man sikkert maa bøje sig for ved en nærmere Overvejelse af Forholdet. For det første er Højskolernes og Landbrugsskolernes Undervisning lagt til Rette med ganske bestemt Formaal for Øje og ikke lagt til Rette saaledes, at man kan sige, at den er afpasset efter de rent elementære Krav med Hensyn til Skolekandskaber, som man kan og bør stille til de unge Mænd, der gaar ind i Skovarbejdet. Jeg vilde finde det ganske udmærket, om Skovfogedeleverne, medens de endnu er Elever og Aspiranter, benytter Lejligheden til at skaffe sig Uddannelse paa Højskoler og Landbrugsskoler — det sker ogsaa i nogen Udstrækning, men burde vistnok ske i større Udstrækning, end Tilfældet er —, men det vilde ikke tilfresstille Formaalet, som det maa stilles ved denne Lejlighed, dersom man forlangte af dem, at de skulde gennemgaa et almindeligt Kursus paa en Højskole eller en Landbrugsskole. For det første er Undervisningen paa disse Skoler lagt til Rette for unge Mennesker i en Alder af omtrent 20 Aar eller derover,